

Περί ανοχής και συγχώρεσης

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ένας από τους Πατέρας της ερήμου έκανε αυτήν την παραστατική διδασκαλία στους νεωτέρους μοναχούς:

– Υπόθεσε, αδελφέ μου, ότι αυτήν την στιγμή παίρνω το πρόσωπο του δικαίου Κριτού και ανεβαίνω στο δικαστικό βήμα. Σε ερωτώ λοιπόν· «Τι θέλεις να σου κάνω;». Αν μου ειπής, «ελέησέ με», σου αποκρίνομαι· «ελέησε και συ τον αδελφό σου». Αν πάλι μου ειπής· «συγχώρησόν με», σου απαντώ· «συγχώρησε και συ τα σφάλματα του πλησίον σου». Μήπως είναι άδικος ο Κριτής; Μη γένοιτο!

Αδελφέ, στο χέρι σου είναι να κερδίσης τη συμπάθεια του Κριτού, αρκεί να έχης μάθει να συγχωρής.

*****

Μερικοί ευλαβείς νέοι ανέβηκαν στη σκήτη να επισκεφθούν ένα πνευματικό Γέροντα.

Έξω από την καλύβη του βρήκαν κάτι τσομπανόπουλα, που έβοσκαν τα κοπάδια τους. Έκαναν όμως τόση φασαρία με τα παιχνίδια και τις φωνές τους, που απόρησαν οι επισκέπται.

– Πώς ανέχεσαι αυτά τα παλιόπαιδα, Πάτερ, και δεν τα διώχνεις; ρώτησαν τον Γέροντα.

- Είναι καιρός τώρα, τέκνα μου, απεκρίθη ο αγαθός Γέρων, που έχω αποφασίσει να τα μαλώσω και να τα διώξω. Κάθε φορά όμως αναβάλλω, λέγοντας στον εαυτό μου· αν τόσο μικρή ενόχλησι δεν ανέχεσαι, πώς θα σηκώσης ένα πιο μεγάλο πειρασμό: Έτσι συνηθίζω να δέχωμαι ευχαρίστως τις μικροδοκιμασίες, που μου στέλνει ο Κύριός μου.

*****

Κάποιος ερημίτης είχε ένα νεαρό μαθητή δύστροπο κι' ανυπότακτο. Με κανένα τρόπο δεν εννοούσε ν' ακούση τις συμβουλές του Γέροντός του και να διορθωθεί.

Ο Όσιος μακροθυμούσε, ελπίζοντας πως με τον καιρό θα φρονίμευε.

Μια μέρα ο υποτακτικός κλείδωσε το κελλαρικό που φύλαγαν τα λίγα τρόφιμά τους και κατέβηκε στην πόλι, χωρίς να ειπή σε κανένα τίποτε κι έμεινε δύο εβδομάδες.

Στο διάστημα αυτό ο Γέροντάς του έμεινε νηστικός, αφού δεν εύρισκε τι να φάγη.

Κάποτε, τέλος πάντων, τον επήρε είδησι ένας γείτονας του και του επήγε λίγες μαγειρευμένες φακές.

Σαν ν' άργησε πολύ ο υποτακτικός σου, είπε ο γείτονας.

Και ο αγαθώτατος Γέροντας, μ' όλη του την ανεξικακία· Ε, όταν ευκαιρήση ο αδελφός, θα έλθη πάλι, αποκρίθηκε.

*****

Φλέγομαι από τον πόθο να μαρτυρήσω για την αγάπη του Χριστού, είπε μια μέρα ένας αρχάριος Μοναχός σ' ένα έμπειρο Γέροντα.

- Αν την ώρα του πειρασμού σηκώσης ευχαρίστως το βάρος του αδελφού σου, του αποκρίθηκε εκείνος, είναι σαν να ρίχτηκες στην κάμινο των τριών Παίδων.

*****

Ένας από τους Γέροντας δίνει την ακόλουθη αξιοπρόσεκτη συμβουλή:

- Αν μεταξύ σου και κάποιου άλλου ειπωθούν λόγια δυσάρεστα κι' εκείνος, ύστερα από λίγο, αρνηθή αυτά που είπε, συ μη επιμένης να του λέγης, ναι τα είπες, γιατί σίγουρα θα παρεκτραπή πάλι και θα σου απαντήσει:

- Ναι, τα είπα. Και με τούτο τι;

Και έτσι θα μεγαλώση η φιλονικία. Λησμόνησε λοιπόν τα πικρά λόγια για να έλθη μεταξύ σας ομόνοια και ειρήνη.

Από το βιβλίο, «Γεροντικόν, Σταλαγματιές από την πατερική σοφία», μετάφραση Μοναχής †Θεοδώρας Χαμπάκη, έκδοση Ορθοδόξου Χριστιανικής Αδελφότητας «Λυδία» Θεσσαλονίκη.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)